

ved St. Johannes Kirken, altsaa i det ny nordre Sogn, og for at give en Illustration af, hvilke Vanskeligheder det medfører, saaledes at skulle laane sig frem et andet Sted, hvor der er en Befolning af 48,000 Mennesker i Forvejen, der skulle have tilstrækkelig Brug af denne Kirke, skal jeg blot med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Fortegnelse over de kirkelige Handlinger, der en enkelt Søndag foretages i St. Johannes Kirken. Den er tagen fra „Berlingske Tidende“ for 3dje Maj i Aar og vedrører Kirkens Benyttelse den 8de September 1895. Fortegnelsen lyder da saaledes: Kl. 9 $\frac{1}{2}$: Skriftemaal, Højmesse med Altergang, Kl. 11 $\frac{1}{2}$: Jordpaafastelse i Kapellet ved Kirken, Kl. 12: 8 Børns Daab, Kl. 12 $\frac{1}{2}$: 8 Børns Daab, Kl. 1: 7 Brudepar vies; Kl. 1 $\frac{1}{2}$: en Brudevielse, Kl. 2: 8 Børns Daab, Kl. 2 $\frac{1}{2}$: 2 Brudepar vies, Kl. 3: en Brudevielse, Kl. 4 $\frac{1}{2}$: en Brudevielse, Kl. 5: 5 Børns Daab, Kl. 5 $\frac{1}{2}$: Skriftemaal, Aften-gudstjeneste med Altergang. Saaledes ser altsaa Dagsordenen ud for en kjøbenhavnsk Kirke paa en almindelig Søndag. Dette Eksempel turde tale tilstrækkeligt for, at der er en virkelig Kirkenød her i Byen; thi Kirkenød afhænger ikke blot af, om der er Kirker nok til at rumme dem, der søge Guds Hus til Gudstjeneste om Søndagen, men ogsaa og ikke mindst, af, om det Antal Kirker, vi have, er tilstrækkeligt til, at de andre kirkelige Foretagender kunne udføres paa forsoarlig Maade der. Det ærede Medlem udtalte sig jo for, at det jo var muligt, at der manglede „Arbejdslokaler“ for Præsterne. Jeg opfatter hans Udtryk om Arbejdslokaler som særlig valgt fra det Omraade, der ligger ham nær, jeg antager, det er det samme, som vi andre kalde Kirker. Derfor haaber jeg, at det ærede Medlem ved Sagens videre Behandling vil stille sig velvillig over for denne Sag, der, som sagt, ganske følger i det Spor, Rigsdagen i en lang Aarrække har fulgt. Det ærede Medlem omtalte, at der var Misfor-nøjelse — han udtalte i alt Fald sin egen Misfor-nøjelse — med den Kirkeløkket, der med Kirkeministeriets Tilladelse var indført i Foraaret efter allerhøjeste Resolution, saaledes at der i Løbet af 10 Aar paa Store Bededag i alle Landets Kirker indsamles Beløb til den kjøbenhavnske Kirkesag. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at dette har vakt Uvilje hele Landet over. Derpaa tyder i alt Fald ikke den Smødekomen, Indsamlingen paa store Bededag i Aar har mødt. Den faldt næppe 8 Dage efter, at Bekendtgørelsen udgik fra Ministeriet, og der indkom 17,000 Kr. Det er et efter

Omstændighederne meget bethdeligt Beløb. Det forekommer mig heller ikke, der er Grund for den kjøbenhavnske Befolning til at stamme sig, som det ærede Medlem udtrykte sig, over at skulle tigge Landet over til kjøbenhavnske Kirker og til kirkelige Formaal her i Byen, naar man erindrer, at Kjøbenhavn staar som Midtpunkt for det aandelige Liv i Danmark, og at Kjøbenhavns Befolning udgør $\frac{1}{6}$ af hele Landets Befolning; det er en Overbevisning, som jeg tror næres af Størstedelen af Landets Befolning; at gaar det tilbage med det kirkelige Liv i Hovedstaden, skal det inden faa Aar nok vise sine Virkninger Landet over. Kjøbenhavn staar jo ogsaa som den By, der væsentlig modtager sin store aarlige Tilvækst i Befolningstal gennem Indvandring fra Landet. Derfor tror jeg, at der omkring i Landet er en Følelse af, at den kjøbenhavnske Kirkesag er hele Landets Sag. — Med Hensyn til den Bevilling, der findes under §. 21 II. A. 18. om et Tilflugt til Opførelse af en Kirke i Løkken i Jurreby Sogn i Aalborg Stift, skal jeg gøre den Bemærkning, at naar det ærede Medlem for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen) fik Anledning til i Gaar at give dette Forslag sin Anbefaling, kunde jeg selvfølgelig kun glæde mig derover, men jeg maa dog sige, at den Forsudsætning, under hvilken Forslaget er stillet, nemlig, at Kirketiendejerne vedtoge Flytning af Kirken til Løkken, er bristet, idet en saadan Vedtagelse mellem Kirketiendejerne senere ikke har fundet Sted. Jeg vil saaledes eventuelt være nødsaget til at tage dette Forslag tilbage, og jeg ser for Tiden ikke anden Vej at gaa med Hensyn til Opførelse af en Kirke i Løkken, hvor jeg tror, der er meget stor Trang dertil, end at søge opført en Filialkirke som Annekts til Kirken i Jurreby, og i Forbindelse dermed maa der da gaas den sædvanlige Vej at paalægge Kirketiendejerne at istandsætte Jurreby Kirke, saaledes at den kan komme ud af den meget forfaldne Tilstand, hvori den for Tiden befinder sig. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (P. Jørgensen) omtalte det Spørgsmaal, der allerede tidligere har været fremme om Opførelse af et Kapel paa Skarø, og henviste til den velvillige Stilling, jeg i Fjor indtog til hans Henvendelse og Forslag i den Henseende. Naar han forgæves har søgt efter et Forslag i denne Retning paa Finanslovsforslaget, ligger Grunden hertil, som han sikkert er velkendt med, i, at Forhandlingerne med Behørerne paa Skarø have trukket for længe ud. Min Stilling til denne Sag har været den, at jeg mener, at Opførelsen af et Kapel